

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 7C/47/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213016
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gindlová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2014:6412213016.4

Rozhodnutie

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Gindlovou, v právnej veci navrhovateľa Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zast. Fridrich Paľko, s.r.o, IČO: 36 864 421, Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné Námestie 13, o žalobe žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a** .

Súd odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 1744,67 € z titulu majetkovej škody a sumu 348,93 € z titulu nemajetkovej ujmy a náhradu trov konania. V návrhu uviedol, že ako oprávnený subjekt navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre vymoženie svojej pohľadávky voči povinnému C. R., U.. XX.XX.XXXX, ktorá mu voči nemu vznikla zo zmluvy o úvere č. 608600016. Súdny exekútor požiadal tunajší súd ako exekučný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Povinnosťou exekučného súdu bolo rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia v rámci priznanej právomoci v zákonom ustanovenej dobe. Exekučný súd rozhodol o žiadosti až dňa 02.03.2011, pričom konanie začalo dňa 09.08.2010. K rozhodnutiu o žiadosti tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby. Nesprávnym úradným postupom exekučného súdu bola žalobcovi spôsobená majetková škoda a aj nemajetková ujma. Nesprávny úradný postup pritom navrhovateľ videl v tom, že exekučný súd nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, čím vyvolal stav, ktorým založil prekážku veci rozhodnutej. Poukázal na to, že v danej veci bol podaný návrh na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku, ktorý je rovnocenným exekučným titulom s rozsudkom vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní, a exekučný súd nemá právomoc tento titul podrobiť opätovnému súdnemu prieskumu a na jeho podklade odmietnuť vydať poverenie na vykonanie exekúcie. Ďalej navrhovateľ videl nesprávny úradný postup exekučného súdu v nevydaní rozhodnutia exekučného súdu v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov. Majetkovú škodu navrhovateľ vyčíslil na sumu vo výške 1744,67 €, ktorá predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá nemôže byť viac priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu. Ďalej navrhovateľ konštatoval, že si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nemajetkovú škodu navrhovateľ vyčíslil na sumu 348,93 €, t.j. 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma žalobca ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva,

vyvolala u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Odporca v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že s ním nesúhlasí a žiadal ho v celom rozsahu ako neopodstatnený zamietnuť. Vo vyjadrení uviedol, že pokiaľ ide o navrhovateľom napádané prietahy v konaní, 15 dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Poukázal aj na judikatúru Ústavného súdu SR v ktorej sa konštatuje, že nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní, ale je pritom potrebné vychádzať zo skutkových okolností jednotlivého prípadu. S poukazom na ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 odporca uviedol, že navrhovateľ nepreukázal, že by podal sťažnosť na prietahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP alebo Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov. Nie je tak preukázaný nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v existencii prietahov. Pokiaľ ide o uplatňovanie nároku navrhovateľa titulom nesprávneho úradného postupu z dôvodu nesprávnej aplikácie právnych predpisov, odporca uviedol, že vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. V ďalšom poukázal na § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., z ktorého vyplýva, že právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Ďalej odporca poukázal na to, že navrhovateľ mal možnosť získať nový exekučný titul, a to napríklad podaním návrhu na začatie konania, resp. platobným rozkazom, čo však nevykonal a svojou nečinnosťou sám prispel k situácii, ktorú v žalobách namieta. V konaní nepreukázal bez akýchkoľvek pochybností, že pohľadávky sú nevyhnutné v dôsledku pochybenia okresného súdu, teda, že nebyť nesprávneho úradného postupu, došlo by k riadnemu a plnohodnotnému vymoženiu pohľadávky. Odporca ďalej vo svojom vyjadrení poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR z ktorého vyplýva, že vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Odporca v závere uviedol, že navrhovateľ nepreukázal vznik a ani výšku materiálnej škody a nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy a ani to, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením, a preto by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Napokon odporca poukázal na aspekt dobrých mravov. Podľa odporcu je navrhovateľ vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkoprijímových osôb. Pokiaľ si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, ktorá mu mala vzniknúť práve pri jeho spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite, považuje odporca jeho postup za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa účastníci a ich zástupcovia nedostavili. Odporca svoju neúčast' ospravedlnil a súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Navrhovateľ doručil mailovým podaním žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania a opakovane navrhol prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Súd žiadosť navrhovateľa na zrušenie termínu pojednávania neakceptoval, nakoľko konanie právneho zástupcu navrhovateľa považuje za účelové a obštrukčné, keďže o návrhu na prerušenie konania už súd rozhodoval uznesením sp. zn. 7C/47/2012-77 zo dňa 04.10.2013, ktorým jeho návrh na prerušenie konania zamietol. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím súdom uznesením sp. zn. 13Co/1034/2013-95 zo dňa 22.04.2014. Tento postup (podanie návrhu na prerušenie konania a zrušenie termínu pojednávania) navrhovateľ použil aj predtým. Preto súd opakovane rozhodol o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania tým, že tento návrh zamietol a súčasne konal vo veci samej na podklade doručených listinných dôkazov bez prítomnosti účastníkov konania postupom podľa § 101 ods.

2 O.s.p., nakoľko tento dôvod nepovažoval za relevantný dôvod na odročenie pojednávania v zmysle § 119 O. s. p. .

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to písomných podaní účastníkov a spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom spis. zn. 13Er/1015/2010 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Dňa 09.08.2010 podal navrhovateľ ako oprávnený návrh na vykonanie exekúcie na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave. Domáhal sa vymoženia pohľadávky na podklade exekučného titulu Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu voči povinnej C. R.. Vymáhaná pohľadávka mala vzniknúť zo zmluvy o úvere uzatvorenej medzi oprávneným a povinným. Exekučné konanie bolo vedené u súdneho exekútora pod spis. zn. EX 13079/10 a na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod spis. zn. 13Er/1015/2010. Exekútor požiadal tunajší súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 20.10.2010. Exekučný súd uznesením sp. zn. 13Er/1015/2010-8 zo dňa 03.02.2011 návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a následne Uznesením sp. zn. 13Er/1015/2010-18 zo dňa 05.04.2011 exekučné konanie zastavil.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.06.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 3 ods.1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v znení rozhodnom pre posúdenie veci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím.

Podľa § 3 ods.1 písm. d) zákona štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v znení do 31.12.2012), ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným

postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 154 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Keďže jednou z podmienok konania o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, alebo nesprávnym úradným postupom, je predbežné prerokovanie na základe písomnej žiadosti poškodeného s príslušným orgánom podľa § 15 zákona, súd sa predbežne zaoberal touto otázkou. Z podania samotného odporcu súd zistil, že navrhovateľ podal svoju žiadosť na prerokovanie jeho nároku u odporcu dňa 23.04.2012, návrh na súd podal dňa 27.09.2012. Je síce pravdou, že navrhovateľ podal návrh na súd skôr ako uplynula lehota 6 mesiacov od prijatia jeho písomnej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody ministerstvom, teda v čase začatia konania nebola splnená podmienka na podanie žaloby, avšak súčasne je z podania samotného odporcu zrejmé, že Ministerstvo nárok navrhovateľa do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti neuspokojilo a táto lehota uplynula skôr, než súd vo veci rozhodol, preto súd túto námietku odporcu o nesplnení podmienky predbežného prerokovania nároku vyhodnotil ako nedôvodnú na zamietnutie návrhu navrhovateľa.

Z obsahu podania navrhovateľa súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa je uplatnený pre nesprávny úradný postup - prietahy v exekučnom konaní ako aj pre nesprávne úradné rozhodnutie - nelegitímne rozhodnutie súdu.

Dôvodom, ktorým navrhovateľ odôvodňoval nesprávnosť úradného postupu tunajšieho súdu bolo nedodržanie 15-dňovej lehoty podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Nesprávny úradný postup v tomto prípade mal predstavovať porušenie povinnosti súdu urobiť úkon v zákonom stanovenej lehote, resp. zbytočné prietahy v konaní. Preštudovaním pripojeného exekučného spisu súd konštatuje, že nezistil ani jeden zo zákonných dôvodov potrebných na konštatovanie nesprávneho úradného postupu exekučného súdu. Žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 20.10.2010 a súd dňa 03.02.2011 vydal vo veci rozhodnutie, ktorým zamietol jeho žiadosť. Keďže navrhovateľ nepodal voči tomuto rozhodnutiu odvolanie, uvedené rozhodnutie sa stalo dňa 09.03.2011 právoplatným a konanie bolo uznesením exekučného súdu sp. zn. 13Er/1015/2010-18 zo dňa 05.04.2011 zastavené. Súd sa nestotožňuje s argumentáciou navrhovateľa, že týmto konaním malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu, nakoľko rozhodnutie nebolo vydané v 15- dňovej lehote. Naopak, stotožňuje sa s argumentáciou odporcu v tom smere, že podľa znenia EP (účinného od 01.06.2010 - 31.05.2011) platila 15-dňová lehota stanovená v § 44 ods. 2 veta druhá EP (s výnimkou exekučných titulov spadajúcich pod § 41 ods. 2 písm. c) a d) EP) výlučne na prípad, keď súd vyhovel žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia a tohto poveril vykonaním exekúcie. Prípady nevyhovenia tejto žiadosti rieši až § 44 ods. 2 v poslednej vete EP, ktorý stanovuje povinnosť súdu zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, ak zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom. Preto, podľa názoru súdu, samotná skutočnosť, že exekučný súd vydal zamietajúce rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia až po uplynutí 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, bez ďalšieho nepreukazuje nesprávny úradný postup. V danom prípade je exekučný súd povinný ex offo preskúmať takýto titul a v prípade zistenia rozporu so zákonom, návrh exekútora na vydanie poverenia zamietnuť. Takýto postup si vyžaduje širší časový priestor na preskúmanie exekučného titulu aj z pohľadu aplikácie spotrebiteľského práva a posúdenia zákonnosti vedenej exekúcie na podklade takéhoto exekučného titulu. Na základe uvedeného má súd za to, že súd vo veci konal priebežne, bez akýchkoľvek zbytočných prietahov na jeho strane, keď rozhodnutie vydal v lehote 2 mesiacov. Súd nevzhladol žiadne prietahy v postupe súdu, ktoré by bolo možné posúdiť ako jeho nesprávny úradný postup. Na tomto mieste súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR (IV. ÚS 606/2012-12), v ktorom ústavný súd v obdobnej veci navrhovateľa (ako sťažovateľa) konštatoval, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote

podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vo svojom rozhodnutí pritom poukázal na to, že sťažovateľ (navrhovateľ) podával žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií hromadne, pričom v rovnakom čase zaťažil všeobecný súd väčším počtom podaní, vzhľadom k čomu musel počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním. Na základe uvedeného, súd nepovažoval konanie súdu za také konanie, ktorým by spôsobil zbytočné prietahy v konaní, a teda by opodstatňovalo podanie navrhovateľa pre nesprávny úradný postup súdu.

Pokiaľ ide o nezákonnosť rozhodnutia, súd ani v tomto prípade nezistil také skutočnosti, ktoré by podporovali tvrdenia navrhovateľa o nezákonnosti vydaného rozhodnutia. Súd opakovane poukazuje na to, že exekučný súd konajúci o návrhu oprávneného na podklade právoplatného rozhodcovského rozsudku je nielen oprávnený, ale aj povinný, a to aj bez návrhu (ex officio) podľa § 44 ods. 2 EP skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne a posúdiť, či exekučný titul vydaný v spotrebiteľskej veci nie je v rozpore so zákonom, teda či rozhodcovská zmluva, na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu nebola vôbec uzavretá, alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Teda konštatovanie navrhovateľa, že exekučný súd na takúto činnosť nemá právomoc a koná tak nad rámec v zákone vymedzenej činnosti sa nezakladá na pravde. Uvedená skutočnosť, bola už konštatovaná v niekoľkých rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR (napr. Uznesenie NS SR sp. zn. 6Co/105/2011, Uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/105/2012). Ďalej súd poukazuje na to, že podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. V tomto prípade nadobudlo rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a následne uznesenie o zastavení exekučného konania právoplatnosť a tieto rozhodnutia neboli zmenené alebo zrušené pre ich nezákonnosť príslušným orgánom. Nebola teda naplnená ani táto podmienka na uplatňovanie nároku navrhovateľa na náhradu škody pre nezákonné rozhodnutie.

Keďže, na základe vyššie uvedeného, nárok navrhovateľa bol nedôvodný už z hľadiska jeho právneho základu, nakoľko súd nezistil nesprávny úradný postup v postupe exekučného súdu, bolo ďalej bezpredmetné zaoberať sa vznikom škody, jej výškou a príčinnou súvislosťou medzi postupom súdu a škodou navrhovateľa ako aj nemajetkovou ujmom. Z uvedeného dôvodu súd nevykonával dokazovanie ani pripojením znaleckého posudku, na ktorý sa navrhovateľ, pokiaľ ide o výpočet škody, odvolával. Nakoľko návrh navrhovateľa bol nedôvodný už v samotnom právnom základe uplatneného nároku, nebol ani dôvod vo veci rozhodnúť medzitýmnym rozsudkom o právnom základe uplatneného nároku, ale súd návrh v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že odporcovi trovy konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo cestou Okresného súdu Žiar nad Hronom na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozsudku smeruje, kto ho robí, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozsudok, v čom je rozsudok alebo postup okresného súdu nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), uviesť dátum a podpis. Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa. (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., ak
 - sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
 - účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 - v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 - súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie.